GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 188. *Vinerĭ, 22 Augustŭ (3 Septemvre).* 1886.

Braşovŭ, 21 Augustŭ 1886.

Festivităţile ce se desfăşură din ḍiua de Lunĭ încóce în Budapesta, ilustréză viu situaţiunea actuală politică a regatului ungarŭ şi li se dă o deosebită importanţă prin presenţa împĕratului şi a regelui, şi prin aceea, că aceste serbărĭ au unŭ caracterŭ militarŭ.

S'a inauguratŭ adecă noulŭ edificiu alŭ casarmei de cavaleriă c. r., ce a clădit'o oraşulŭ Budapesta, şi erĭ şi aḍi s'a serbatŭ aniversarea de 200 de anĭ de când oştirile împĕrătescĭ aliate cu oştirile germane au liberatŭ oraşulŭ Buda, recucerind'o dela Turcĭ.

In amêndouĕ casurile e vorba de armata cesaro-crăéscă, în antéiulŭ de progresele ei în viitorŭ, în alŭ doilea de isbênḍile ei din trecutŭ. Şi fiindŭ că Buda s'a liberatŭ cu ajutorulŭ oştirilorŭ principilorŭ germanĭ, mai e vorba, pe lângă legătura cu Austria, şi de întărirea legăturei de alianţă cu Germania.

Étă în puţine cuvinte noima festivităţilorŭ din Budapesta. Germanii au înţeles'o şi de aceea s'a grăbitŭ guvernulŭ lorŭ centralŭ a trimite în capitala ungară o deputaţiune militară estraordinară, care sĕ asiste la serbărĭ.

„Gazeta de Colonia“ esplică acéstă misiune militară germană scriindŭ între altele:

„Buda a fostŭ smulsă din mânile Turcilorŭ acum 200 de anĭ, nu prin Ungurĭ, ci prin Germanĭ, — căcĭ atuncĭ oştile împĕrătescĭ se numĕrau între germanĭ — sub gloriósa conducere a principilorŭ germanĭ şi a generalilorŭ germanĭ. Acésta este pentru noi Germanii unŭ temeiu mai multŭ d'a ne bucura împreună cu Ungurii la serbarea aniversării gloriósei liberărĭ a capitalei lorŭ, mai vêrtosŭ după ce şi aḍi vulturulŭ germanŭ şi stindardele venerabile ale Austro-Ungariei suntŭ strînsŭ unite defensivŭ şi ofensivŭ pentru păstrarea păcii. Dér suum cuique, şi de aceea sĕ nŭ uite nicĭ Maghiarii, că pétra fundamentală a posiţiunei lorŭ de mai târḍiu, adecă liberarea ţĕrii lorŭ de cuceritorii turcĭ, s'a cimentatŭ în cea mai mare parte cu avere şi cu sânge germanŭ.“

Intr'adevĕrŭ, cetatea Buda, care dela 1541 până la 1686, adecă aprópe unŭ seculŭ şi jumĕtate a statŭ sub stăpânirea iataganului turcescŭ, ar fi rĕmasŭ încă multă vreme în acéstă stăpânire, décă ducele de Lotaringia cu aliaţii sĕi Bavarezĭ, Saxonĭ, Brandenburgĭ, Svedezĭ, Şvabĭ şi Franconĭ nu ar fi învinsŭ oştile musulmane ale marelui Vizirŭ, luândŭ cetatea din mânile lorŭ.

Trupe ungare se aflau fórte puţine, abia a cincispreḍecea parte din întréga oştire a aliaţilorŭ, care au luatŭ parte la recucerirea Budei; grosulŭ oştirilorŭ ungare se lupta în taberă contrară alăturĭ cu Turcii.

Relativŭ la concursulŭ ce l'au datŭ Ungurii liberatorului Budei, unŭ consiliarŭ comunalŭ din Agramŭ, într'o şedinţă confidenţială a consiliului orăşenescŭ, a făcutŭ observarea ironică, că décă Ungurii arŭ fi fostŭ aşa marĭ vrăşmaşĭ ai Turcilorŭ p'atuncĭ, n'ar fi trimesŭ la 1877 sabiă de onóre lui Abdul Kerim-paşa.

Dér póte că la starea de lucrurĭ de acum douĕ sute de anĭ a contribuitŭ, pe lângă sfăşierile dinăuntru, şi temerea ce o aveau Ungurii de principiĭ germanĭ şi de lăcomia lorŭ. Orĭ cum ar fi fostŭ însĕ, acéstă atitudine nu'i îndreptăţesce pe Ungurĭ a pretinde că ei au fostŭ anteluptatorii în rĕsbóiele contra barbarismului semilunei.

Serbarea aniversării liberării oraşului Buda în împrejurările actuale are mai multŭ caracterulŭ unui omagiu adusŭ Austriei şi Germaniei, precum şi a unei solemnele confirmărĭ a legăturei în care stă Ungaria cu cele douĕ state.

Şi fiindcă este vorba de alianţa germană-austro-ungară, nu trebue sĕ uitămŭ de concordanţa ce esistă în politica ce-o urmăreau acum douĕ sute de anĭ aliaţii germanĭ şi ce o urmărescŭ astăḍi în Orientŭ, politică, care s'a începutŭ cu supunerea Ardealului şi avea sĕ se continue cu ocuparea succesivă a ţĕrilorŭ orientale până la Bosforŭ.

Probabilŭ, că Ungurii în viitorŭ suntŭ destinaţĭ a fi antegarda germanismului cuceritorŭ, cu tóte că trebue sĕ constatămŭ, că curentulŭ opiniunei publice maghiare nu este nicĭdecum favorabilŭ germanismului. Foile maghiare independente se simtŭ fórte neliniştite de îmbrăţişările aliaţilorŭ dela Buda şi în timpulŭ din urmă răspândescŭ idea, că Ungurii sĕ se lapede de limba şi cultura germană şi sĕ îmbrăţişeze limba şi cultura engleză.

Fiă Shakespeare, orĭ Goethe, nu le va ajuta nimicŭ nicĭ unuiŭ nicĭ altuiŭ Ungurilorŭ, câtŭ timpŭ speranţele lorŭ se vorŭ întemeia totŭ numai pe ajutorulŭ străinŭ.

Evenimentele din Bulgaria.

Cetimŭ în „Voinţa Naţională“:

Au sositŭ în capitală, cu soţiele d-lorŭ, dd. Toma Cardjieff şi Ilie Mincoff, venindŭ din Bulgaria prin Turnu-Severinŭ. Aceştia suntŭ unii din aceia, carĭ au luatŭ parte activă la rĕsturnarea principelui Alexandru de Battenberg. Ei au descinsŭ la »Grand Hôtel du Boulevard“. D. Ilie Mincoff este fostulŭ deputatŭ din Turtucaia, care, în sesiunea Sobraniei din 1881, a propusŭ închiderea scólelorŭ românescĭ din Turtucaia.

— Odată cu trecerea principelui Alexandru alŭ Bulgariei prin gara de Nord, au sositŭ în capitală cu trenulŭ de Vêrciorova dd. colonelŭ Kissiloff, Theoharoff, preşedintele curţei de casaţiă bulgare, şi B. Sysaloff, autorii principalĭ ai rĕsturnărei principelui Alexandru.

»Telegrafulŭ“ spune, că aceştĭ trei trădătorĭ au fostŭ chemaţĭ la prefectura poliţiei, unde li s'a pusŭ în vedere, că România dândŭ ospitalitate refugiaţilorŭ politicĭ, nu toleréză ca pe pământulŭ ei sĕ conspire în contra unui statŭ amicŭ. Voimŭ a trăi în pace şi în bună înţelegere cu toţĭ vecinii şi prin urmare orĭce refugiatŭ politicŭ sĕ stea liniscitŭ, bucurându-se cu gratitudine de ospitalitatea română.

Cetimŭ în »Epoca:«

— Aflămŭ că mai mulţĭ revoluţionarĭ bulgarĭ refugiaţĭ pe teritoriulŭ României au fostŭ invitaţĭ a-şĭ alege unŭ domiciliu în lăuntrulŭ ţĕrei, şi au fostŭ opriţĭ d'a locui în Bucurescĭ şi în oraşele de pe marginea Dunărei.

— Se ḍice că erĭ séra a sositŭ o depeşă prin care guvernulŭ bulgarŭ întrébă pe guvernulŭ nostru décă póte espulsa pe d. Emilŭ Galli la Giurgevo. I s'ar fi rĕspunsŭ că d-lŭ Galli este espulsatŭ şi de pe teritoriulŭ românescŭ şi că, prin urmare, nu se póte permite intrarea sa în ţéră.

— Unulŭ din refugiaţii bulgarĭ, d-lŭ Minkof, a fostŭ chematŭ la poliţiă, unde i s'a arĕtatŭ că există contra lui sentinţa de condamnaţiune pentru o delapidare comisă de dênsulŭ, suntŭ acum câţĭva anĭ, când era perceptorŭ la Bolgradŭ. — In urmă aflămŭ că d. Minkof a fostŭ chiarŭ arestatŭ, dér va fi pusŭ în libertate, fiindcă sentinţa este prescrisă.

— Circulă sgomotulŭ că militarii părtaşĭ la complotulŭ contra prinţului Alaxandru au fostŭ executaţĭ.

— Aflămŭ, şi dămŭ şcirea sub tótă reserva, că consulatulŭ rusescŭ a refusatŭ d'a libera paşapórte refugiaţilorŭ din Bulgaria.

— Studenţii şi oficerii bulgarĭ, carĭ actualmente se găsescŭ în străinătate, suntŭ rechemaţĭ în ţéră.

„Naţiunea“ e informată, că d-nulŭ Stambulov a ruptŭ relaţiunile cu d-nulŭ Bogdanov, consululŭ rusŭ din Sofia.

»România“ află, că notabilii din Rusciucŭ au trimisŭ o telegramă M. S. Regelui României, mulţumindu-i de primirea bine-voitóre făcută principelui Bulgariei.

„L'Indép. Roum.« crede a şci că, odată ordinea restabilită în Bulgaria, principele va acorda o deplină amnestiă celorŭ compromişĭ în evenimente, afară de militarĭ, carĭ vorŭ fi judecaţĭ după legea marţială.

„Telegrafulŭ“ scrie, că d. Şatochin, vice-consululŭ rusŭ din Rusciucŭ, a venitŭ la Bucurescĭ, nevoindŭ a rĕmâné dincolo de Dunăre, după ce vĕḍŭ primirea entusiastă şi spontaneă ce a făcutŭ Alteţei Sale prinţului Alexandru întregulŭ poporŭ bulgarŭ.

Giers despre evenimentele bulgare.

Corespondentulŭ din Viena alŭ ḍiarului „Tagblatt“ din Berlinŭ a avutŭ o întrevedere cu d-nulŭ Giers la Franzensbad. Ministrulŭ rusŭ crede, că în anulŭ acesta nu va avea nicĭ o întrevedere cu contele Kalnoky.

D. de Giers va pleca Joi séu Vinerĭ la Petersburg, trecêndŭ pe la Berlinŭ, unde va conferi încă odată cu prinţulŭ de Bismarck. Ei n'au putută lua nicĭ o hotărîre la Franzensbad într'unŭ modŭ definitivŭ în privinţa afacerilorŭ din Bulgaria, pentrucă nimenĭ nu şcia, décă prinţulŭ Alexandru se va mai întórce în Sofia şi că trebuia sĕ aştepte desvoltarea evenimentelorŭ interióre din principatŭ.

Rusia nu doresce de locŭ sĕ ocupe Bulgaria, pe câtŭ timpŭ va fi acolo ordine şi linişte. Dér posiţiunea Rusiei ar deveni fórte delicată şi fórte critică, décă prinţulŭ ar voi sĕ facă a se executa conspiratorii.

D. de Giers întrebuinţéză cuvinte ofensătóre la adresa prinţului şi Angliei, care se servesce de prinţŭ ca de unŭ instrumentŭ contra Rusiei. Elŭ a mai adăogatŭ, că prinţulŭ Alexandru n'a primitŭ la Lemberg nicĭ o depeşă din Franzensbad, care sĕ-lŭ sfătuiéscă a se întórce în Bulgaria. Nicĭ d. de Bismarck nu i-a datŭ unŭ astfelŭ de sfatŭ. D. de Giers a accentuatŭ de mai multe orĭ, că relaţiunile cordiale ale Rusiei cu Germania şi Austria permitŭ a spera mânţinerea păcii.

Elŭ declară de neîntemeiată şcirea după care ar fi vorba de împăcarea Ţarului cu prinţulŭ Alexandru.

O convorbire cu d. Stambulov.

Unŭ corespondentŭ alŭ ḍiarului »Telegraphulŭ“ din Bucurescĭ, cu numele Popescu, relatéză despre o convorbire ce a avut'o cu d. Stambulov, capulŭ regenţei din Tîrnova, omulŭ ḍilei. Stambulov a statŭ multŭ în România, a scosŭ chiar unŭ ḍiarŭ în Giurgiu (Vulturulŭ) vorbesce românesce şi franţuzesce. Estragemŭ din memorata convorbire următórele pasagie:

— „Décă eram în Sofia, nimicŭ nu s'ar fi întêmplatŭ, îmĭ ḍise d. Stambulov. Caravelov e unŭ omŭ fórte inteligentŭ, dér n'are de locŭ energiă; când lipsimŭ noi din Sofia, elŭ se pierde cu totulŭ şi celŭ mai micŭ lucru îlŭ intimidéză. Petcu Caravelov n'a sciutŭ nimicŭ de ceea-ce se ţese, dér putea sĕ scie şi — mai cu semă — elŭ putea sĕ împedece lucrurile. Era în Sofia regimentulŭ 1 de infanteriă şi regimentulŭ I de cavaleriă, cu totulŭ devotate principelui. Caravelov n'avea decâtŭ sĕ le ia, şi în maĭ puţinŭ d'o oră, revoluţionarii erau învinşĭ. In locŭ sĕ facă acésta, elŭ s'a lăsatŭ sĕ fiă intimidatŭ şi mergêndŭ cu curentulŭ s'a pusŭ în înţelegere cu Bogdanoff, gerantulŭ consulatului rusŭ, a cerutŭ unŭ comisarŭ imperialŭ rusŭ — principele Dolgoruky — şi a datŭ o proclamaţiă în care nu pomenesce de prinţulŭ Alexandru.

»Când am sciutŭ acésta, i-am telegrafiatŭ că nu mai e la guvernŭ, că totŭ ce face n'are prin urmare nicĭ o valóre şi ca sĕ se astâmpere până când voiŭ veni eu. Suntŭ fórte bunŭ pretinŭ cu Caravellov şi elŭ mĕ ascultă. D'altmintrelea am închisŭ comunicaţia Sofiei şi orĭ ce depeşĭ trebue sĕ trécă prin mânile mele. Zancov e liberŭ la Sofia, dér n'are pe unde sĕ fugă şi stă de nevoiă.

„La Tîrnova acţiunea mea a fostŭ fórte simplă. Când am vĕḍutŭ cum stau lucrurile, când am înţelesŭ ce face Caravelov, am adunatŭ poporulŭ şi armata la palatulŭ administrativŭ din Tîrnova şi am spusŭ ce se întêmplă şi ce ruşine sĕ pune la numele Bulgarilorŭ.

»Sĕ fi fostŭ acolo sĕ veḍĭ! ómenii plangeu şi blăstĕmau şi într'unŭ singurŭ glasŭ mĭ-au spusŭ: „Lucréză! Adă pe principe înapoi!« Eramŭ dér înţeleşĭ şi am lucratŭ. M'am pusŭ în comunicaţiă cu toţĭ ai nostri, am datŭ ordine sĕ se aresteze trădătorii, am luatŭ tóte mĕsurile de precauţiune, am datŭ proclamaţia şi am căutatŭ sĕ mĕ punŭ în legătură cu principele.

»Aḍĭ opera nóstră e terminată. Cum va veni principele îĭ voi remite regenţa şi-lŭ voi ruga sĕ mĕ ierte c'am luatŭ autoritatea supremă în lipsa lui.«

— Nu vĕ temeţĭ de Ruşĭ?

— Décă va fi nevoiă, ne vomŭ bate, cum ne-am bătutŭ cu Sêrbii. Dér Europa ne vă lăsa în pace.

»Relaţiunile cu d. Bogdanoff le-am ruptŭ. I-am spusŭ că nu scie sĕ-şĭ ţie demnitatea de agentŭ, de vreme ce se pune în capulŭ revoluţionarilorŭ. Déca Rusia vré sĕ-lŭ ţie la postulŭ sĕu, póte s'o facă; dér noi nu-lŭ vomŭ considera ca agentŭ şi nu vomŭ sta în contactŭ cu elŭ.«

— L'aţĭ vĕḑutŭ pe Gruef?

— Da. L'am întrebatŭ de ce a făcutŭ conspiraţia. Elŭ mĭ-a respunsŭ că era încredinţatŭ că Sêrbii vorŭ sĕ ne atace din nou, că statulŭ nostru nu póte trăi fără ajutorulŭ Rusiei şi că numai din causa Cneazului ne lipsesce acestŭ ajutorŭ. D'aceea l'a resturnatŭ.«

— E adevĕratŭ că Grueff a furatŭ banĭ din visteriă?

— Am găsitŭ la elŭ o casetă cu polĭ imperialĭ. Nu sciu încă decă a luatŭ banĭ din visteriă séu d'airea".

„Am vorbitŭ încă despre multe lucrurĭ cu d. Stambulov. Dér conversaţiunea nóstră, cum înţelegeţĭ bine în asemenĭ împrejurărĭ, era mereu întreruptă, soséu telegrame. erau ordine de datŭ, în fiă-care momentŭ veneau ómenĭ sĕ felicite pe regentŭ

Potŭ sĕ vĕ mai spunŭ că toţĭ, dela mare până la micŭ, au cea mai bună impresiune despre noi. „Românii ne-au iubitŭ dela începutŭ şi simpatia lorŭ ne-a fostŭ de mare folosŭ," aceste suntŭ vorbele pe carĭ le-am auḑitŭ dela oficialĭ şi neoficialĭ, dela tótă lumea. Incă ceva pentru sfîrşitŭ. Esistă téma că, mai curêndŭ séu mai târḑiu, principele *Alexandru va fi asasinatŭ.* Duşmanii sĕi vĕḑêndŭ că nu reuşescŭ cu detronările, vorŭ recurge la revolverŭ. *Principele o scie acésta, dér e hotărîtŭ sĕ mérgă până la capĕtŭ.* Când ḑicea ierĭ poporului că e gata sĕ-şĭ jertfésca viéţa, Cneazulŭ scia ce ḑice....

P. S. Uitam unŭ cuvĕntŭ caracteristicŭ alŭ d. Stambulov: — Am fostŭ, îmĭ ḑise regentulŭ, şi suntŭ prietenŭ alŭ Rusiei. Noi toţĭ iubimŭ Rusia, dér nu voimŭ sĕ ne strîngă de gâtŭ...«

Familia Prinţului Alexandru alŭ Bulgariei.

Contele Brühl, ministru prusianŭ, înainte cu vr'o 60 de anĭ a întrebuinţatŭ mai multă vreme la o moşiă a sa unŭ tênĕrŭ scriitorŭ (copistŭ), care a condusŭ regiştrele de socotelă, a decopiatŭ scrisorĭ şi alte asemenĭ lucrurĭ neînsemnate. Pe acestŭ copistŭ, cu numele Hauck, unŭ cumnatŭ alŭ sĕu l'a dusŭ în Varşovia, unde apoi a redactatŭ unŭ ḑiarŭ. Aci după scurtă vreme a intratŭ în graţia Marelui Duce Constantinŭ şi puterniculŭ domnŭ l'a primitŭ în armată pe fiulŭ sĕu naturalŭ născutŭ în Sacsonia şi în scurtŭ timpŭ se făcŭ generalŭ şi conte. In acestŭ timpŭ cade isbucnirea revoluţiei polone; contele Hauck, fiulŭ archiducelui Constantinŭ, s'a dusŭ în fruntea unei armate, ca sĕ înăbuşéscă acéstă revoltă; fŭ însĕ nenorocitŭ.

Unŭ glonţŭ vrăjmaşŭ l'a nimeritŭ şi a muritŭ. Ca ostenelile lui Hauck sĕ fiă rĕsplătite şi după mórtea lui, fiica sa a fostŭ trimisă şi crescută într'unŭ internatŭ de fete din Petersburgŭ pe cheltuiala statului. Acolo a făcutŭ cunoscinţă frumósa şi înţelépta fată cu principele Alexandru de Hessen, cu fratele soţiei Ţarului Alexandru II, care, îndrăgostindu-se de ea, a luat'o de soţiă şi pe lângă tóte că din pricina acestei căsĕtorii a fostŭ nevoitŭ sĕ părăséscă serviciulŭ rusescŭ şi sĕ se reîntórcă în Germania. In Darmstadt tênĕra princesă a primitŭ titlu de »Princesa de Battenberg«, şi a datŭ viéţă la trei băeţĭ. Unulŭ dintre ei este astăḑĭ prinţulŭ Bulgariei, celălaltŭ este ginerile reginei Angliei şi alŭ treilea bărbatulŭ archiducesei de Hessen. Strămoşulŭ tuturora a fostŭ copistulŭ dela moşia Seifersdorf.

Alexandru, principe de Hessen, este unchiulŭ actualului Ţarŭ. Când din pricina căsĕtoriei sale a trebuitŭ sĕ părăséscă Rusia, s'a mutatŭ nu în Germania, ci în Austria, unde l'a denumitŭ de colonelŭ la cavaleriă şi în Verona a statŭ în fruntea unui regimentŭ; acolo s'a făcutŭ fiulŭ sĕu Alexandru prinţulŭ Bulgariei. Prinţulŭ de Hessen a statŭ mai multă vreme în Gratz şi la 1868 a fostŭ denumitŭ ca generalŭ comandantŭ alŭ regimentului 6 de cavaleriă. Şi până astăḑĭ elŭ figuréză ca generalŭ de cavaleriă concediatŭ în lipsa oficerilorŭ armatei austriace. In rĕsboiulŭ contra Italiei s'a certatŭ cu unŭ superiorŭ alŭ sĕu din pricina conducerii unui atacŭ mai mare; discuţiunea s'a continuatŭ mai târḑiu în broşurĭ volante şi atuncĭ prinţulŭ s'a despărţitŭ de armată, mănţinêndu-şĭ şi mai departe rangulŭ. Primulŭ sĕu născutŭ, Alexandru prinţulŭ Bulgariei, prinţŭ de Battenberg, aparţine şi până astăḑĭ armatei austriace. E colonelulŭ regimentului alŭ cărui generalŭ comandantŭ a fostŭ tatălŭ sĕu, dér şi elŭ e în concediu. — („Rom. Lib.«).

SCIRILE ḐILEI.

Maiestatea Sa monarchulŭ se află în Pesta, unde a asistatŭ la serbarea inaugurării casarmei de cavaleriă. De aci se va duce în Alba regală, ca sĕ asiste la încheiarea manevrelorŭ. Congregaţiunea generală a comitatului Albei, voindŭ sĕ triméta o deputaţiune la Maiestatea Sa, i s'a comunicatŭ că monarhulŭ va evita orîce primire seu salutare oficială. Se scie, că în Alba regală s'a ţinutŭ o adunare poporală în contra armatei.

—x—

La apelulŭ d-lui Bartha Miklos, „Ellenzék« raportéză că în fiă-care ḑi primesce mulţime de epistole, prin carĭ se descoperŭ numele „Maghiarilorŭ valahisaţĭ«. Din nou rógă mai vêrtosŭ pe preoţii, proprietarii şi diregătorii, carĭ suntŭ în nemijlocită atingere cu poporulŭ, ca sĕ nu pregete a servi »causei naţionale«, pentru ca sĕ pótă avé completă seria numelorŭ de acéstă categoriă. Inainte numai!

—x—

In decursulŭ lunei Augustŭ s'au depusŭ la institutele localĭ de banĭ fl. 331,709 58, şi s'au ridicatŭ fl. 331,931.48.

—x—

In 12 Septemvre n. se va sfinţi în Suciulŭ de susŭ noua biserică, ce cu marĭ sacrificii a putut'o ridica poporulŭ d'acolo. Totodată după actulŭ consacrărei şi a tuturorŭ ceremonielorŭ religióse, se va arangea o petrecere, alŭ căreia venitŭ e destinatŭ pentru acoperirea multelorŭ spese, carĭ suntŭ încă de lichidatŭ. Intrarea la acéstă petrecere va fi de persónă 1 fl. de familiă 1 fl. 50.

—x—

»Telegrafulŭ spune, că legaţiunea rusă din Bucurescĭ a arboratŭ pe când trecea cortegiulŭ funebru cu rĕmăşiţele mortuare ale Metropolitului Primatŭ drapelulŭ tricolorŭ rusŭ (negru-galbenŭ-albŭ). In semnŭ de doliu drapelulŭ a fostŭ scoborîtŭ pe jumĕtate.

—x—

Din Calcuta d. Velescu scrie, cu data de 22 Iulie, că termometrulŭ (Celsius) arĕta 40—45 grade căldură. Ţânţarĭ, şerpĭ şi şopârle berechetŭ. P'acolo bântue frigurile galbene şi colera. In golfulŭ Bengalicŭ erau sĕ se înece cu vaporulŭ, din causă că s'aprinsese maşina şi luase focŭ depositulŭ de cărbunĭ. La 1 Augustŭ, d-nii Mocianu şi Velescu s'au întorsŭ la Bombay de unde au pornitŭ la Suez. De aci trecŭ, pe la Atena şi Constantinopolŭ, spre Bucurescĭ.

—x—

Astă séră Joi, d-lŭ D. Ionescu îşĭ va începe producţiunile sale teatrale în sala hotelului „Union."

Intrunire de învĕţătorĭ în Făgăraşŭ.

Făgăraşŭ, 15 Augustŭ 1886.

(Fine.)

După prânḑŭ sĕ începe cu punctulŭ a) Continuarea din mĕsurile metrice, şi în specialŭ tractarea metrului ca basă a mĕsurilorŭ metrice etc. Punctulŭ acesta a fostŭ sĕ se esecute de d-lŭ Nic. T. Popŭ inv. dirig. în Mărginenĭ, dér de óre-ce dênsulŭ a tractatŭ mĕsurile metrice înainte de prânḑŭ, în loculŭ d-lui Capĕtă, a fostŭ înlocuitŭ la punctulŭ acesta prin G. Dobrinŭ, dirig. scol. în Voila. Acesta a continuatŭ cu tractarea mĕsurilorŭ metrice în scólă, a tractatŭ practice şi în modŭ instructivŭ metrulŭ, în câtŭ a pututŭ servi fiecăruia de îndreptarŭ la tractarea acestorŭ mĕsurĭ peste totŭ. Totŭ aci s'a încinsŭ discusiune asupra modului: Cum sĕ se tracteze mĕsurile metrice în raportŭ cu cele vechĭ, séu fără privire la acele? Discusiunea acésta a fostŭ forte interesantă. Dovédă că învĕţătorii nostri au fostŭ cu mare atenţiune la acésta.

In cele din urmă s'a ridicatŭ la valore de conclusŭ ca: Mĕsurile metrice în primii anĭ de scólă sĕ se tracteze fără privire la mĕsurile vechĭ, însĕ în despărţĕmintele superióre — când copii au sĕ părăséscă scóla, rĕmânêndŭ partea cea mai mare din copii numai pe lângă cunoscinţele câştigate în scóla poporală şi de carĭ vorŭ avé a se folosi şi în viéţa practică — sĕ se tragă o paralelă cu copii despre mĕsurile nouĕ şi vechĭ, spre a evita multele şarlatănării, în urma cufundărei unora cu altele.

Referitorŭ la punctulŭ b) observŭ, că s'au făcutŭ mai multe propunerĭ, şi între altele voiu aminti: a.) Ca faţă de membrii, carĭ nu se înfăţişéză la adunările reuniunei, sĕ se păşéscă cu tótă resoluţia şi conformŭ cu statutele; b.) Tacsele restante sĕ se încaseze cu tótă regularitatea; ér în cassa acestui despărţĕmêntŭ sĕ se aducă deplină ordine; c.) Se propune, ca lângă cassarŭ sĕ se mai institue doi membrii ca cooperatorĭ, până la definitiva regulare a taxelorŭ restante; d.) Membrulŭ G. Dobrinŭ presentéză o chartă a comitatului Făgăraşŭ, desemnată de E. Crişianŭ, şi propune, sĕ se dea unei comisiunĭ spre censurare. Sĕ alege o comisiune de patru membri, în persónele d-lorŭ: Nic. Aronŭ, Nic. T. Popŭ, Nic. Şoldea şi G. Dobrinŭ cu însărcinarea, ca pe procsima adunare generală sĕ vină cu unŭ raportŭ în causa acésta; e.) Sĕ mai facă şi alte propunerĭ, între carĭ: Organulŭ de publicitate »Şcóla şi Familia« se primesce de organŭ şi alŭ acestei reuniunĭ, spre a se publica într'ênsa agendele ei. Se recomandă mai departe, ca fiăcare membru sĕ fiă obligatŭ moralminte a o prenumĕra, sciutŭ lucru fiindŭ, că numai prin cetire de scrierĭ bune şi folositóre se póte cultiva omulŭ şi mai vêrtosŭ învĕţătorulŭ.

De asemenea se recomandă fóia „Ludimagister«, care luptă cu o deosebită bărbăţiă pentru apĕrarea intereselorŭ învĕţătorescĭ în genere, şi tocmai de aceea îmĭ iau voiă a o recomanda şi din parte-mĭ cu tótă căldura fiă-cărui frate învĕţătorŭ, care voiesce a se desvolta sub o zonă mai liberă, şi care voesce a se ridica din ruşinósa şi degrădătórea stare a slugărniciei, carea, spre ruşinea vécului în care trăimŭ, sĕ mai observă icĭ colea şi acum, căcĭ acésta le place unorŭ ómenĭ carĭ credŭ, că ḑeu erau bune timpurile acelea; când părintele, suindu-se în trăsură, poruncea: „Mână dascale«! ér nefericitulŭ dascălŭ trebuea sĕ asculte fără nicĭ unŭ murmurŭ.

— Cu tóte că unulŭ din cei de faţă, din motive cu totulŭ ne'nţelese, s'a esprimatŭ contra acestei foi, fiindcă — după d-nialui — ar fi prea aspră în combaterea rĕului, eu însĕ nu încetezŭ a-o recomanda fraţilorŭ învĕţătorĭ, ér d-lui respectivŭ îi dicŭ: nimicŭ n'ajută purpura şi pietrile scumpe pe acelŭ corpŭ, care este atacatŭ şi molipsitŭ de cangrene interne, décă acelea nu sĕ vorŭ da pe faţă şi nu se vorŭ cura. Afară de aceea ce scopŭ are ascunderea rĕului, unde acela esistă deja? Orĭ dór crede cineva, că prin ascundere şi tăcere rĕulŭ va înceta? Eu nu o credŭ acésta.

FOILETONU.

Poesii poporale.

Adunate de Maria Silvia Dănilă, din Budatelecelŭ de pe Câmpiă.

Carte lată câtŭ o mésă
Pe badea l'a scosŭ din casă,
Golŭ, desculţŭ şi desbrăcatŭ
Numai cu chipu'n capŭ,
L'au desfăcutŭ de drăguţă
Şi l'au pusŭ într'o căruţă,
In căruţă'n ferecată
De gendarmĭ încungiurată.
Elŭ din graiu aşa grăia:
Legaţi-mĕ cum îţĭ vré,
C'am căḑutŭ la muncă grea,
Numai o mână'mĭ lăsaţĭ:
Sĕ mai tragŭ cu fluera,
Sĕ m'audă mândruţa,
Sĕ-şĭ vêndă năfrămuţa
Sĕ-mĭ plătéscă temniţa,
Sĕ-şĭ vêndă mărgelele
Sĕ-mĭ plătéscă fierele,
Că io nu-sŭ robŭ de hoţiă
Nu-i temniţă de robie,
Că-i réua bărbuncăriă.

***

Col' la curţile Vidrii
Béu ţĕranii, boerii,
Ei totŭ béu, benchetuescŭ
Şi pe Linca o peţescŭ,
Lunĭ şi Marţĭ că o peţia
Miercurĭ séra-o logodea,
Vinerĭ bóla o lovea
Sâmbătă ea şi murea;
Dumineca diminéţa
Când îşĭ spală omulŭ faţa
Vidra'n grabă s'a sculatŭ
Douĕ cofe a luatŭ
La fântân'a alergatŭ,
Se uită spre rĕsăritŭ,
Vĕḑu mirele viindŭ
Vidra'n cas'a alergatŭ,
Ér afară s'a'nturnatŭ
Cu pĕrŭ negru despletitŭ
Şi din gur' aş'a grăitŭ:
— Nănaşĭ marĭ şi nănaşĭ micĭ!
Faceţĭ bine şi iertaţĭ
Şi'napoi sĕ vĕ'nturnaţĭ,
Ilinca care-i mirésă
Amu-i mórtă după masă
Cu naframă de mătasă
Sĕ se scie că-i mirésă.
— Mirele din graiu grăia;
Vai, tu sócră, draga mea,
C'ar fi mórtă io nu credŭ,
Las' cu ochii sĕ o vĕdŭ.
Când în casă a întratŭ
Inima l'a săgetatŭ
Şi din gur'a cuvêntatŭ:
Vai socrule, dragulŭ meu,
Ascultă ce-oiu ḑice eu:
Banĭ vĕ dau de pe doi boi
Ne'ngropaţĭ pe amêndoi
In uşa bisericii
Unde cântă diecii*),
De unde noi doi omŭ fi
Florĭ frumóse orŭ rĕsări:
Din trupulŭ meu trandafirŭ
Din a mândrii ruşmalinŭ,
Trandafiru s'a întinde
Pe ruşmalinŭ l'a cuprinde,
Câţĭ drumarĭ p'acolo'orŭ trece
Cu ochii ne vorŭ petrece
Toţĭ orŭ sta şi s'orŭ mira
Ce dragoste a fostŭ asta:
A fostŭ dragoste curată
De-unŭ ficiorŭ ş'o mândră fată!

***

De-aşĭ călca pe verde rîtŭ,
Ce mi-i dragŭ nu mi-i urîtŭ
De-ar fi d'unŭ satŭ ocărîtŭ;
De-aşĭ călca pe verde bradŭ,
Ce mi-i urîtŭ nu mi-i dragŭ,
De-ar fi d'unŭ satŭ lăudatŭ.

***

Mĕi bădiţă de departe
Nu uita şi-mĭ scrie-o carte,
Numai n'o pecetlui
Ca s'o potŭ curêndŭ ceti:
Şi cu focŭ şi cu lumină
Şi cu dorŭ dela inimă
Diminéţa pin grădină;
Diminéţa printre florĭ
Séra pe la şeḑĕtorĭ.

***

Pentru tine mĕi bădiţă
Multŭ mĕ mustr'amea măicuţă
De ce vede că jălescŭ
Şi pe tine te dorescŭ,
De ce vede că totŭ plângŭ,
Totŭ la tinĭ cu gândulŭ stândŭ;
Şi de m'ar bate maica
Pe tine nu te-aşĭ uita,
Dér măicuţa nu mĕ bate,
Eu sĕ te uitŭ nu se póte.
Pe badea io l'aşĭ urî
Déca pe lume n'aşĭ fi,
Aşa, decă mai trăescŭ,
Caţă pe elŭ sĕ-lŭ dorescŭ.

***

Frunḑă verde bobule,
Ia-mĕ'n braţe dorule
Şi mĕ trecĭ dealurile,
Orĭ cu căruţă domnéscă
Departe sĕ zurăéscă
Orĭ fiă şi'n căruţă rea
Numai sĕ sciu că-i a mea.

*) Cântăreţii dela biserică.

In fine ar fi fostŭ sĕ urmeze raportulŭ cassarului, care de asemenea nu s'a pututŭ face din causă că d-lŭ cassarŭ încă mai nainte de a se ajunge la acestŭ punctŭ — din nisce cause grave familiare a trebuitŭ sĕ se depărteze din adunare. Credemŭ însĕ, că pre viitorŭ îşĭ va regula şi d-sa afacerile familiare in aşa modŭ, ca baremŭ într'o ḑi sĕ pótă sta la adunare, fără a fi silitŭ sĕ o părăséscă tocmai atuncĭ, când are sĕ sté inaintea adunării cu unŭ raportŭ în cause pecuniare, care pentru o reuniune — fiă aceea de orĭ şi ce natură — e întrebare de viéţă. —

Totŭ din causa absenţei d-lui Taflanŭ, ér d-lŭ Nic. Ludu fiindŭ bolnavŭ, a rĕmasŭ şi punctulŭ d) din programă neesecutatŭ. Spĕrămŭ însĕ, că pe procsima adunare generală vomŭ fi mai norocoşĭ ér d-nii învĕţătorĭ cu angajamentele luate asupră-şĭ vorŭ fi mai punctuoşĭ.

Altcum adunarea a fostŭ binişorŭ cercetată. E însĕ de doritŭ, ca dela astfelŭ de adunărĭ, pline de învĕţătură şi împreunate cu folosŭ, sĕ nu lipséscă nicĭ unŭ învĕţătorŭ, fiindcă aci e vorba despre binele şi folosulŭ tuturorŭ.

Fiindŭ timpulŭ înaintatŭ şi programulŭ sfîrşindu-se şedinţa sa ridicatŭ la 6 óre séra, ér adunarea s'a disolvatŭ ducêndŭ cu sine fiăcare participantŭ plăcute suvenirĭ.

La revedere fraţilorŭ la adunarea generală districtuală din Cuciulata!

Unŭ participantŭ.

Testamentulŭ Metropolitului Calinicŭ.

(Urmare.)

Născutŭ şi crescutŭ în ḑilele şi tradiţiunile celorŭ de vecĭnică şi fericită pomenire Metropoliţĭ, Veniaminŭ Costache, Meletie şi Sofroniă, unchiulŭ meu, Dumneḑeu m'a învrednicitŭ de am urcatŭ tóte treptele erarchiei clericale, pănă la scaunulŭ de Metropolitŭ Primatŭ alŭ României. Bine-cuvintéză suflete alŭ meu pe Domnulŭ şi nu uita tóte darurile lui; nu după fără-de-legile nóstre făcut-a nouĕ, nicĭ după pĕcatele nóstre dat'a nouĕ: compătimitorŭ şi milostivŭ este Domnulŭ, lungŭ-răbdătorŭ şi multŭ dătătorŭ. N'am cuvinte îndestulătóre spre a'mĭ esprima adênca şi nemărginita mea recunoscinţă pentru binefacerile şi ajutorulŭ ce mĭ-a acordatŭ. De câte orĭ mi s'a presintatŭ ocasiune, am credutŭ de a mea datoriă a lua parte şi a lucra, câtŭ puterile mĭau permisŭ, la evenimentele şi la faptele sĕvîrşite în ţéra mea, în cursulŭ celorŭ 50 anĭ din urmă. Décă resultatele n'au corespunsŭ totdéuna dorinţelorŭ mele, décă aprecierile mele m'au împinsŭ cumva în eróre, compatrioţii mei cei nepărtinitorĭ pe de o parte nu vorŭ uita greutăţile cu care am avutŭ a lupta, şi, pe de altă parte, vorŭ ţine sémă de neputinţa în genere a firei omenescĭ de a face lucrurĭ perfecte şi complecte, şi în particularŭ de slăbiciunea însuşirilorŭ mele; însĕ — martorŭ îmĭ este Domnulŭ — că dorulŭ binelui nu mĭ-a lipsitŭ nicĭodată şi că în tóte împrejurările am avutŭ în vedere interesulŭ înaltŭ alŭ ţĕrei mele.

Am avutŭ fericirea de a vede unirea celorŭ două principate, a cărorŭ organisaţiune politică ţinea separatŭ ceea-ce Providinţa dumneḑeéscă făcuse spre a fi unitŭ şi nedespărţitŭ, şi tot-o-dată a chema blagoslovire ceréscă asupra acestei ţĕrĭ, în ḑiua în care şi-a căpĕtatŭ independinţa şi, ocupândŭ loculŭ ce i se cuvinea în consorţiulŭ naţiunilorŭ, a încoronatŭ cu stema regală pe gloriosulŭ sĕu Domnŭ.

Aceste fapte semnaléză momentulŭ celŭ mai de copeteniă în istoria ţĕrei mele, şi dela săvîrşirea lorŭ începe într'adevĕrŭ o eră nouă pentru ţéra românéscă.

Intr'unŭ momentŭ aşa de criticŭ, precum a fostŭ momentulŭ detronărei unui Domnitorŭ pământénŭ, şi momentulŭ nedomeririi şi încurcăturei în care se afla naţiunea românéscă, când Principele de Flandra a refusatŭ tronulŭ la care votulŭ naţiunei îlŭ chemase, alegerea Prinţului Carolŭ de Hohenţolern a fostŭ o adevĕrată inspiraţiune dumneḑeească, o probă pipăită de ocrotirea acordată de sânta şi ceresca Proniă, în necunoscutele ei judecăţĭ, acestei ţĕrĭ atâtŭ de încercate.

Carolŭ de Hohenzollern, acelŭ tênĕrŭ necunoscutŭ şi lipsitŭ de experienţă, fără de trecutŭ şi cu singurulŭ meritŭ de a aparţine uneia din cele mai însemnate familii domnitóre în Europa, s'a aruncatŭ în braţele naţiunei române cu tótă încrederea unei fiinţe însufleţite de idei frumóse şi plină de ilusiunĭ şi de credinţă în ajutorulŭ aceluia, care cercetéză inimile. In tine am nădăjduitŭ, Dómne; sĕ nu mĕ ruşinezŭ în veacŭ, a fostŭ credinţa prorocului-rege Davidŭ; atare a fostŭ şi credinţa lui Carolŭ de Hohenzollern şi n'a fustŭ înşelatŭ. Celŭ ce smeresce pe cei înălţaţĭ şi înalţă pe cei smeriţĭ, a făcutŭ din elŭ instrumentulŭ providenţialŭ pentru împlinirea destinatelorŭ României. Increderea ce Carulŭ I a pusŭ în naţiunea ce l'a alesŭ, a fostŭ cu multŭ mai mare decâtŭ aceea ce naţiunea a avutŭ în alesulŭ ei, şi evenimentele au justificatŭ nădejdele şi aspiraţiunile lui. Astă-ḑĭ România este independentă, forméză celŭ mai mare regatŭ în Orientulŭ creştinŭ, este socotită cu dreptŭ cuvêntŭ în tóte combinaţiunile politice şi nu póte fi sacrificată pentru capriciulŭ şi pentru ambiţiunea altora în vêrtejulŭ complicaţiunilorŭ ce ameninţă ḑi cu ḑi Europa orientală, mulţămită bravurei, însuşirilorŭ şi aspiraţiunilorŭ frumóse ale poporului sĕu, pe care Regele sĕu le-a cunoscutŭ şi le-a apreciatŭ mai bine decâtŭ toţĭ, şi ca omŭ înţeleptŭ s'a folositŭ de întêmplărĭ şi de ocasiunĭ spre a le pune în încercare.

Dela cele lumescĭ trecêndŭ la cele duhovnicescĭ, îmĭ este datŭ a afirma cu consciinţa împăcată, că în Maiestatea Sa am găsitŭ totdéuna o pietate creştinéscă demnă de imitatŭ, şi unŭ sprijinŭ fără pregetŭ pentru ceea ce privesce interesele de aprópe ale bisericei ortodoxe române. Pietatea creştinéscă a Regelui Carolŭ este cunoscută de tótă naţiunea şi ar trebui luată de exemplu; interesulŭ ce lŭ pórtă pentru prosperitatea şi înaintarea Bisericei ortodoxe române am avutŭ ocasiunea de a-lŭ constata mai vêrtosŭ în două casurĭ fericite: recunóscerea autocefaliei Bisericei ortodoxe române de către cei în dreptŭ şi înfiinţarea facultăţei de Teologiă. In amêndouĕ aceste casurĭ, Maiestatea Sa 'mĭ-a arĕtatŭ o rîvnă şi unŭ interesŭ, pentru care nu găsescŭ cuvinte îndestulătóre spre a invoca asupra Ei tóte harurile şi tóte binecuvêntările bunului şi milostivului Dumneḑeu.

Recunóscerea autocefaliei Bisericei ortodoxe române şi înfiinţarea Facultăţei de Teologie din Bucurescĭ constituescŭ două pagine ale istoriei naţiunei mele, pentru carĭ Smerenia mea nădăjduesce că va găsi dreptatea înaintea lui Dumneḑeu şi înaintea ómenilorŭ.

Autocefalia Bisericei ortodoxe române exista în faptŭ, însĕ îi lipsea recunóscerea formală din partea celorŭ în dreptŭ. Dela recunóscerea formală atêrna, pe de o parte, regularea canonică a posiţiunei ei faţă cu Biserica Mântuitorului nostru în genere şi în specialŭ faţă cu celelalte bisericĭ ortodoxe rĕsăritene; ér pe de altă parte, acea libertate pe care o reclama într'unŭ modŭ imperiosŭ, atâtŭ desvoltarea istorică a însăşĭ bisericei naţionale, după spiritulŭ Bisericei ortodoxe rĕsăritene, câtŭ şi posiţiunea şi însemnătatea politică pe care România le căpĕtase.

Infiinţarea Facultăţei de Teologiă era o necesitate nu numai pentru biserică, ci şi pentru statŭ. Ḑică-se de spiritele sceptice şi de adoratorii materiei brute orĭ-ce s'ar ḑice; omenirea în genere şi unŭ statŭ orĭ-care în particularŭ, numai atuncĭ prosperéză, când instituţiunile politice găsescŭ unŭ sprijinŭ solidŭ şi moralŭ în sentimentulŭ religiosŭ, în cultura spiritului religiosŭ.

Sciutŭ este şi recunoscutŭ, că instituţiunile politice au de ţintă îmbunătăţirea stărei sociale dela care isvoresce fericirea, atâtŭ a statului, câtŭ şi a cetăţenilorŭ; însĕ cruda esperienţă învéţă că societatea cu atâtŭ mai multŭ se depărtéză de ţinta dorită, cu câtŭ înrîurirea legei Dumneḑeescĭ în sênulŭ ei este mai mică.

(Va urma.)

Ultime scirĭ.

Têrnova, 31 Augustŭ. — Erĭ séră la 5 óre s'a făcutŭ o ovaţiune sub ferestrele prinţului. Inspectorulŭ scólelorŭ districtului Tîrnova, d. Kitancief, a mulţumitŭ prinţului în numele populaţiunii, pentru întórcerea sa şi a cerutŭ mórtea trădătorilorŭ, confirmândŭ astfelŭ resoluţiunile votate în provinciă de numĕrósele meetingurĭ. Prinţulŭ a mulţumitŭ d-lui Kitancief, dér s'a abţinutŭ negreşitŭ de a rĕspunde la hotărîrile meetingurilorŭ; căcĭ numai justiţiei aparţine sĕ se pronunţe asupra sórtei vinovaţilorŭ. Aflămŭ că maiorulŭ Grueff şi căpitanulŭ Bendereff, carĭ după arestarea lorŭ la Rahova fuseseră internaţĭ la Vidin, au fostŭ aduşĭ ierĭ la Sistov; ei sosescŭ astăḑĭ sub escortă la Têrnova, unde se va reuni *consiliulŭ de resbelŭ* însărcinatŭ a-i judeca. Astăḑĭ este o afluenţă considerabilă de lume în oraşŭ. La 5 óre séra prinţulŭ va trece în revistă garnisóna oraşului; elŭ se va îmbrăca pentru prima óră dela întórcerea sa, cu uniforma militară. Mâne diminéţă plécă la Elena apoi la Yeni-Zagra, de unde se va duce la Filipopoli şi Sofia.

Petersburgŭ, 31 Augustŭ. — Ḑiarele din St. Petersburgŭ consideră ca *iminentŭ resbelulŭ civilŭ în Bulgaria.* Ele stăruiescŭ asupra necesităţii de a remedia acéstă situaţiă, care e periculósă pentru pacea europénă.

Viena, 31 Augustŭ. „Fremdenblatt" mărturiseşte, că interesele Serbiei atingŭ mai de aprópe pe Austro-Ungaria, decâtŭ situaţiunea din Bulgaria. Este însĕ neesactŭ, adauge numitulŭ ḑiarŭ, că există în realitate o înţelegere între Austria şi Rusia în privinţa delimitării sferelorŭ lorŭ de interese în Balcanĭ.

Berlin, 31 Aug. „Gazeta Germaniei de Nord" rĕspundênd ḑiarului „Morning Post" spune că Germania n'are nicĭ unŭ interesŭ în Bulgaria; că *Francia este care sileşte pe Germania sĕ facă pregătirĭ militare.* Francia îşĭ măresce neîncetatŭ forţele sale militare, face marĭ sacrificii financiare în acestŭ scopŭ şi *numai ea e rĕspunḑĕtóre de situaţiunea în care se găsesce Europa centrală.*

Londra, 91 Augustŭ. — „Times" preconiséză împăcarea prinţului Alecsandru cu Ţarulŭ. Elŭ constată că Rusia n'a isbutitŭ cu procedeurĭ violente, ea ar putea reuşi mai bine cu moderaţiune sĕ 'şĭ mănţină influenţa în Bulgaria.

Viena, 31 Augustŭ. — Ḑiarele din Berlinŭ anunţă, că s'a făcutŭ o comunicare confidenţială prinţului Alexandru, spunêndu-i că numele sĕu va fi ştersŭ din cadrele armatei germane, pentru că suveranii nu vorŭ mai figura cu rangurile lorŭ, dér adevĕrulŭ este că voeşce sĕ menageze susceptibilităţile Rusiei.

Reproducemŭ aḑĭ încă odată următórea scire, care a apărutŭ în numĕrulŭ de erĭ greşită:

Parisŭ, 30 Augustŭ. — După o depeşă din Berlinŭ primită de ḑiarulŭ »Republique Française", prinţulŭ de Bismark ar fi voitŭ sĕ susţină pe prinţulŭ Alecsandru, dér împĕratulŭ Wilhelm s'ar fi opusŭ la acésta. Prinţulŭ de Bismark ar fi acum decisŭ a tărăgăni lucrurile în Bulgaria pentru a profita de împrejurărĭ în casulŭ în care împĕratulŭ Wilhelm ar muri.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUDAPESTA, 2 Septemvre — Şedinţa festivă a capitalei pentru serbarea revindicării cetăţii Buda s'a ţinutŭ în sala de gală a redutului, în presenţa Regelui, a miniştrilorŭ şi a deputaţiunilorŭ esterne, conformŭ programei.

FILIPOPOLŬ, 2 Septemvre — Prinţulŭ Bulgariei a sositŭ aicĭ. *Vinerĭ va pleca la Sofia.*

SOFIA, 2 Septemvre — Mutkurov a sositŭ aicĭ cu şése regimente. Elŭ a arestatŭ pe Caravelov, Ţankov, Nikiforov, Clemente şi pe alţĭ conjuraţĭ. Principele a datŭ însĕ ordinŭ ca Karavelov şi Ţankov sĕ fiă puşĭ pe piciorŭ liberŭ, ceilalţĭ remânŭ arestaţĭ.

BELGRADŬ, 2 Septemvre — Regele Sêrbiei şi ministrulŭ-preşedinte călĕtorescŭ Dumiuecă la Gleichenberg.

DIVERSE.

Cununiă. — D-lŭ *Iosifŭ Peteanu,* teologŭ abs. alŭ Diecesei Lugoşului, fiulŭ preotului din Juculŭ-nobilŭ, îşĭ va celebra cununia la 5 Septemvre 1886 st. n. în biserica gr. cat. din Bogşia-montană, cu amabila d-şóră *Octavia Miocŭ,* fica vĕduvei comerciante Maria Miocŭ, din Fizeşiu.

Curăţitulŭ butóelorŭ de vinŭ. — Se scie că cele mai bune vinurĭ sĕ strică séu iau mirosurĭ rele décă se punŭ în vase murdare, mucede, oţeţite s'au chiar în vase, care au statŭ mai multă vreme góle în beciurĭ ne aerisate şi umede. Spălatulŭ cu apă nu e îndestulitorŭ pentru a curăţi asemenea butóie. Unŭ mijlocŭ sigurŭ d'a se desinfecta vasele e acela de se turna în elŭ o amestecătură de apă tare séu acidŭ sulfuricŭ cu apă curată, la 5 litrurĭ de apă 200 grame de acidŭ sulfuricŭ; sĕ pune întâiu apă şi apoi sĕ tórnă acidulŭ sulfuricŭ încetinelŭ. Se restogulesce vasulŭ în tóte sensurile şi a doua ḑi se spală din nou cu apă curată. Gustulŭ de apă tare dispare lăsându-sĕ vasulŭ la aerŭ şi deschisŭ.

Poliţiă nepoliticósă. — Poliţia băilorŭ din Dieppe nu pré e galantă! De curêndŭ a publicatŭ o ordinaţinne în care ḑice: »Paznicilorŭ de băi li se ordonă că, décă o damă se află în periculŭ d'a se îneca, sĕ o apuce de haină şi nu de pĕrŭ, fiindŭ că adeseorĭ celŭ ce o apucă rĕmâne cu pĕrulŭ în mână." Damele care pórtă perucă trebue sĕ protesteze în contra acestei insulte — décă le dă mâna.

Unsóre contra ulcerilorŭ ce se ivescŭ pe capetele oilorŭ: Piperŭ negru pisatŭ 80 gr., păcură şi flóre de puciósă, din fiăcare câte 20 de grame.

Nimicŭ nou. — Unŭ episodŭ comicŭ printre tagicele evenimente din Bulgaria s'a întêmplatŭ în ḑilele trecute. Guvernulŭ din Bucurescĭ vrêndŭ sĕ afle noutăţĭ despre cele ce se petrecŭ în Bulgaria, cerŭ informaţiunĭ din Calafatŭ, întrebândŭ că ce e nou, fără însĕ sĕ amintéscă anume de Bulgaria. Rĕspunsulŭ fŭ: »Unŭ soldatŭ a fugitŭ cu o fată«.

Castraveţĭ în oţetŭ. — Se înţépă fiecare castravete cu unŭ acŭ, de mai multe orĭ, se aşéḑă într'unŭ borcanŭ de sticlă, căcĭ unŭ altŭ vasŭ înghite oţetulŭ, d'asupra lorŭ se punŭ frunde de tarhonŭ şi puţină sare (sarea variază după mulţimea castraveţilorŭ). După aceea se fierbe oţetulŭ într'unŭ vasŭ de tuciu séu aramă, cu condiţiunea numai d'a fi bine spoite, şi în urmă se tórnă acelŭ oţetŭ pe d'asupra acelorŭ castraveţĭ, astupându-se bine borcanulŭ. După trei séu patru ḑile orĭ cine póte mânca castraveţĭ în oţetŭ. („Prunculŭ Românŭ").

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 1 Septemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	107.30
Rentă de hârtiă 5%	94.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.80
B nurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	120 25
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	125.—
Renta de hărtiă austriacă	84.50
Renta de arg. austr.	84 90
Renta de aurŭ austr.	118 70
Losurile din 1860	141 10
Acţiunile băncei austro-ungare	862 —
Act. băncei de creditŭ ung.	288.—
Act. băncei de creditŭ austr.	278.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.96
Napoleon-d'orĭ	10.00
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.80
Londra 10 Livres sterlinge	126.40

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 20 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	93—	94—
Renta rom. amort. (5%)	97—	98—
» convert. (6%)	88—	89—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103½	104—
» „ „ (5%)	87—	88—
» » urban (7%)	100—	101—
» » » (6%)	92—	93—
» » » (5%)	82½	83—
Banca naţională a României 500 Lei	1018	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	270	275
« » » Naţională	215	220
Aurŭ contra bilete de bancă	13.75	14.15
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovu

din 2 Septemvre st. n. 1886.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	8.68	8.72
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'orĭ	9.97	10.—
Lire turcescĭ	11.27	11.30
Imperialĭ	10.26	10.29
Galbenĭ	5.88	5.92
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Ruble Rusescĭ	121.½	122.½
Discontulŭ	7—10 % pe anŭ.	

Concursŭ.

Pentru postulŭ de învĕţătorŭ secundarŭ la scóla gr. cat. principală din Lăpuşulŭ ungurescŭ, împreunatŭ cu unŭ salarŭ anualŭ de 200 fl. v. a. prin acésta sĕ escrie concursŭ până în 15 Septemvre a. c.

Doritorii de a obţinea acestŭ postŭ sĕ-şi sustérnă suplicele concursualĭ până la terminulŭ prefiptŭ la subscrisulŭ în Deşiu adjustate cu atestatŭ despre absolvirea cursului preparandialŭ în vre-unŭ institutŭ publicŭ şi despre esamenulŭ de cualificaţiune.

Din şedinţa comit. scol. ţinută în 23 Augustŭ 1886.

Gabrielŭ Manu,
advocatŭ, preşedintele comit. scólei numite.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	4.50	7.30	—
Predealŭ	—	9.32	1.14	—
	—		—	—
Timişŭ	—	9.56	1.45	—
Braşovŭ	—	10 29	2.32	—
	6.22	—	2.55	—
Feldióra	7.01	—	3.38	—
Apatia	7.33	—	4.17	—
Agostonfalva	8.01	—	4.47	—
Homorodŭ	8.45	—	5.42	—
Haşfaleu	10.10	—	7.37	—
Sighişóra	10.29	—	8.01	—
	10.39	—	8.21	—
Elisabetopole	11.19	—	9.05	—
Mediaşŭ	11.54	—	9 43	—
Copsa mică	12.12	—	10.02 10.30	—
Micăsasa	12.56	—	10.50	—
Blaşiu	1.30	—	11.34	—
Crăciunelŭ	1.45	—	11.52	—
Teiuşŭ	2.34	—	11.41	—
Aiudŭ	2.55	—	1.12	—
Vinţulŭ de susŭ	3.17	—	1.42	—
Uioraş	3.24	—	1.51	—
Cucerdea	3.36	—	2.15	—
Ghirişŭ	4.11	—	3.12	—
Apahida	5.36	—	4.59	—
Clusiu	5.56	—	5 30	—
	6.31	6 03	—	8.00
Nedeşdu	6.52	6.21	—	8.34
Ghirbĕu	7.08	—	—	8.59
Aghirişŭ	7.23	—	—	9.56
Stana	8.12	—	—	10.16
Huiedinŭ	8.12	7.14	—	11.04
Ciucia	8.52	7.43	—	12 17
Bucia	9.10	—	—	12.47
Bratca	9.29	—	—	1.21
Rév	9.41	8.22	—	2.02
Mezŏ-Telegd	10 24	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	10.43	—	—	3.38
Várad-Velinţe	10.53	—	—	3.54
Oradia-mare	11.—	9.13	—	4.05
	11.15	9.18	10.55	—
P. Ladány	1.09	10.38	1.23	—
Szolnok	3 29	12.20	3.24	5.17
Buda-pesta	6.38	12.20	10.05	5.25
Viena	—	2.15	2.15	10 —
	3.00	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ omnibus	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	--
Budapesta	7.40	1.45	3.15	6.20	8.00
Szolnok	11.05	3.44	7.29	9.11	11.40
P. Ladány	2.02	5.21	8.27	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.41	—	1.28	—
Várad-Velencze	—	—	9.45	2.00	- -
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—
Mezŏ-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—
Rév	—	7.42	11.36	3.18	--
Bratca	—	—	12.10	3.41	—
Bucia	—	—	12.43	4.01	—
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	—
Stana	—	—	3.29	5.27	—
Aghiriş	—	—	4.00	5.50	—
Ghirbĕu	—	—	4.18	6.02	—
Nedeşdu	—	—	4.36	6.24	—
Clusiu	—	10.28	5.05	6.43	—
	10.45	—	—	7.03	—
Apahida	11.14	—	—	7.26	—
Ghiriş	1.06	—	—	8.51	—
Cucerdea	—	—	—	9.31	—
	2.01	—	—	9.43	—
Uióra	2.10	—	—	9.51	—
Vinţulŭ de susŭ	2.19	—	—	9.58	—
Aiudŭ	2.33	—	—	10.24	—
Teiuşŭ	3 35	—	—	10.44	--
Crăciunelŭ	4.09	—	—	11.28	- -
Blaşŭ	4.29	—	—	11.44	—
Micăsasa	5.08	—	—	12.18	—
Copşa mic	5.45	—	—	12.36	--
Mediaşŭ	6.06	—	—	1.22	6.01
Elisabetopole	6.45	—	—	1.56	6.40
Sigişóra	7.40	—	—	2.34	7.20
Haşfaleu	8.07	—	—	3.02	8.01
Homorod	10.05	—	—	4.41	10.05
Agostonfalva	11.02	—	—	5.30	11.02
Apatia	11.37	—	—	6.03	11.37
Feldióra	12.14	—	—	6.35	12.14
Braşovŭ	1.09	—	—	7.14	1.09
	1.55	5.45	—	—	1.50
Timişŭ	2.53	6.22	—	—	2.48
Predealŭ	3.28	6.47	—	—	3.23
	—	—	—	—	4.56
Bucurescĭ	9.35	11.45	—	—	9.40

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.09	—	3.56
Alba-Iulia	11.46	—	4.27
Vinţulŭ de josŭ	12.20	—	4.53
Şibotŭ	12.52	—	5.19
Orăştia	1.19	—	5.41
Simeria (Piski)	1.48	—	6.08
Deva	2.35	—	6.39
Branicĭca	3.04	—	7.04
Ilia	3.36	—	7.29
Gurasada	3.50	—	7.41
Zam	4.25	—	8.12
Soborşin	5.09	—	8.49
Bĕrzova	5.56	—	9.29
Conopŭ	6.18	—	9.49
Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23
Paulişŭ	7.12	6.30	10.37
Gyorok	7.27	6.47	10.52
Glogovaţŭ	7.56	7.17	11.18
Aradŭ	8.10	7.32	11.32
Szolnok	2.39	—	4.53
	3.16	—	5.10
Budapesta	6.50	—	8.16
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus
Viena	11.00	—	—
Budapesta	8.05	—	8.00
Szolnok	11.02	—	11.40
	11.12	—	12.00
Aradŭ	3.37	—	5.25
Glogovaţŭ	4.13	—	6 19
Gyorok	4.38	—	6.46
Paulişŭ	4.51	—	7.00
Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Conopŭ	5.38	—	7.51
Bĕrzova	5.57	—	8.10
Soborşin	6.42	—	5.58
Zam	7.14	- -	9.28
Gurasada	7.43	- -	9.56
Ilia	8.01	—	10.17
Branicĭca	8.21	—	10.38
Deva	8.47	—	11.05
Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Orăştiă	10.10	—	12.24
Şibotŭ	10.34	—	12.53
Vinţulŭ de josŭ	11.04	—	1.22
Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Teiuşŭ	12.05	—	2.24

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Simeria	—	11.50	2.23
Streiu	—	12.27	3.00
Haţegŭ	—	1.19	3.49
Pui	—	2.10	4.40
Crivadia	—	2.57	5.28
Baniţa	—	3.35	6.07
Petroşenĭ	—	4.04	6.39

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.
Petroşenĭ	6.49	9.33	—
Baniţa	7.27	10.14	—
Crivadia	8.06	10.54	—
Pui	8.50	11.37	—
Haţegŭ	9.31	12.17	—
Streiu	10.16	12.58	—
Simeria	10.53	1,35	—

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ.